Anul XC — Sibiu, 1 Ianuarie 1942 — Nr. 1

BIBLIOTECA CENTRALA SIBIIU

Telegraful Roman

2 ex. (Of.)
Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român
Str. Şaguna 8 Sibiu

Organ naţional-bisericesc — Intemeiat în 1853 de M

APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole şi corespondenţe se adresează **Redacţiei** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Preţul inserţiunilor un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele şi inserţiunile se adresează **Administraţiei** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Anul 1941

(=) Evenimentele anului, de care ne-am despărţit, ni au înălţat spiritele, realizând o parte din speranţele atât de îndreptăţite ale neamului de sub domnia unui tinăr şi bun Suveran, şi de sub conducerea unui genial şi viteaz Conducător, ale cărui calde cuvinte au găsit totdeauna viu ecou în inimile cetăţenilor.

Revenire

Ţara, din care anul 1940 a sfâşiat a treia parte, cu aproape 5 milioane de români, a prăznuit în 1941 înfrăţirea cu o bună parte din fraţii reveniţi la ţara mamă. Două mari puteri europene, garantând existenţa statului român, ne-au sprijinit cu arma întru realizarea înfrăţirii româneşti, în noua rânduială naţională şi creştină, năzuind spre înfăptuirea integrală a aspiraţiilor sale.

Dragostea de neam şi lege ni-a daruit forţa necesară pentru a înfrunta şi a birui pieduche şi a smulge o izbândă care ne-a întărit şi ne-a încurajat să păşim hotărâţi şi neînfricaţi în drumul ce ni-am ales.

Conducătorul la datorie

Autoritatea de stat s'a dovedit deplin stăpânitoare şi în zilele de 21—23 Ianuar 1941, când mai mulţi rătăciţi, parte copilandri, parte comunişti, încercaseră cu forţa să răstoarne conducerea statului. Generalul Antonescu, apărătorul neclintit al ţării, n'a îngăduit, în faptele de guvernământ, amestecul uneltirilor iudeo-masonice. Astfel ţara şi-a regăsit ordinea, şi puterea, şi pacea între fraţi.

Numai la altar?

Preoţimea, purtată de iubirea şi grija pentru *neam* şi *lege*, este îndatorată să se intereseze de soartea neamului şi a legii. Prin urmare, această preoţime a declarat şi declară că respinge părerea celor celor ce susţin că: «*preotul să rămâie* ***numai*** *la propovăduirea dela altar*».

El însă, preotul, nu se poate mărginì la această preocupare, când poporul său îi cere zilnic sfaturi şi îndrumări ce privesc gospodăria, economia, raporturile sociale şi politice ale ţării, lucrările de caritate ş. a.

Rămâne ca ocârmuitorii de astăzi şi de mâne ai statului să aibă justa înţelegere a rolului şi menirii tagmei preoţeşti şi să fie tratată în consecvenţă.

Plebiscitare

Două impunătoare manifestări ale solidarităţii cetăţeneşti în jurul Conducătorului nostru, a Generalului apoi Mareşalului *Antonescu*, s'au desfăşurat în cursul anului, când întreaga ţară şi-a rostit recunoştinţa pentru ilustrul salvator de stat, Ion Antonescu. Oraşele şi satele mitropoliei noastre şi-au dat votul cu încredere şi însufleţire pentru omul care conduce destinul de înoire a neamului. La întâia adunare plebiscitară, din Martie, au răspuns prin «*DA*» aproape *trei milioane* de oameni; 2672 de voturi au răspuns «*NU*». — In a doua plebiscitară, din Noemvrie, ţara şi-a exprimat, cu şi mai mare tărie, deplina încredere în opera de guvernare a Mareşalului Antonescu şi în viitoarea conducere a statului. Resultatul votării a fost: peste trei milioane cu «*DA*», şi abea 68 cu «*NU*».

Investire de chiriarhi

Aleşii chiriarhi, din Iunie 1940, ai bisericii noastre: I. P. S. mitropolit *Tit Simedrea* al Bucovinei, P. S. episcop *Grigore Leu* al Huşilor, şi P. S. episcop *Vasile Lăzărescu* al Timişoarei, au primit investitura în Palatul regal din Bucureşti, în ziua de Joi, 13 Martie 1941.

Investitura a dat-o M. Sa Regele *Mihai I*, în sala Tronului, cu ceremonialul obişnuit.

Suveranul, la acest prilej, a zis: «Niciodată ca azi, când lumea întreagă se cutremură de freamătul urii şi al patimilor, nu vom găsì un sprijin mai puternic pentru credinţa noastră în pacea cea dreaptă şi în iubirea izbăvitoare de suflete şi de neamuri, decât în învăţătura Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Faceţi ca această sfântă învăţătură să fie apă vie, tămăduitoare de dureri, întăritoare de speranţe drepte în mijlocul poporului păstorit. Duceţi această sfântă apă vie, mângâietoare de suflete şi întăritoare de speranţe, pretutindeni unde datoriile de păstori vă cheamă de azi înainte. Ea este de sigur mai necesară acolo unde credincioşii îndură mai grele suferinţe morale; ea este tot atât de necesară în noua ctitorie a Eparhiei Timişoarei, care îşi aşteaptă cu atâta nerăbdare păstorul rânduit.»

Inaugurare la Beiuş

In Dumineca Ortodoxiei, episcopia ortodoxă română a *Orăzii* a inaugurat la Beiuş şcoala sa *confesională*, menită să dea conducătoare pentru grădinile de copii.

In numele ministerului a grăit subsecretarul de stat, dl Ion Sandu, subliniind faptul de revenire la tradiţia şaguniană, ear P. S. Sa episcopul *Nicolae* al Orăzii constatând că, prin actul acesta, dl Ion Antonescu, înţeleptul Conducător al statului, a trecut în pomelnicul ctitorilor de eternă amintire ai episcopiei dela Oradea. Păr. Episcop a încheiat zicând: Şcoală a bisericii însemnează şcoală a caracterelor şi a virtuţilor prin care toate se'mplinesc; dorim să facem, din această şcoală, un institut de elită spre slava bisericii şi spre binele ţării.

Recensământul

Opera de recensământ general al ţării, pentru care statul a cheltuit 300 de milioane de lei, a fost sprijinită cu grijă şi încredere de cetăţenii doritori să cunoască exact: familia, proprietatea şi toate elementele noastre naţionale.

Pomenind pe I. C. Brătianu

Când s'a împlinit o jumătate de veac dela moartea ctitorului României moderne, s'a desfăşurat, în ziua de Duminecă 4 Mai 1941, pelerinajul la biserica dela Florica, unde se află criptele lui lui Ion C. Brătianu şi Ion I. C. Brătianu.

S'a sfinţit, în această zi, *bisericuţa de lemn a lui Horea*, transportată în 1907, din Albac la Florica, prin râvna lui Ion I. C. Brătianu. Doi mitropoliţi, al Ardealului şi al Bucovinei, şi doi episcopi, al Argeşului şi al Orăzii, împreună cu un mare număr de pelerini, cărturari şi ţărani, s'au adunat în jurul mormântului dela Florica. Atât la bisericuţa lui Horea, cât şi la biserica unde sânt criptele iluştrilor dispăruţi, primul cuvânt l-a rostit I. P. S. mitropolit *Nicolae* al Ardealului, făcând istoricul bisericii, ear la sfârşitul slujbei de pomenire aducând omagiul Ardealului marelui român şi bărbat de stat I. C. Brătianu.

Celelalte cuvântări, ale admiratorilor celui răposat, au vibrat asemenea de o caldă simţire românească, făgăduind să urmărească neclintiţi linia indicată prin activitatea, politică naţională, a lui Ion C. Brătianu.

Alegeri de episcopi

Marele Colegiu electoral, întrunit la 3 Iunie 1941, a proclamat ales episcop de Caransebeş pe I. P. C. Sa arhimandritul *Veniamin V. Nistor*, consilier arhiepiscopesc în Sibiu, pentru care au votat 91 din 140 votanţi.

După cuvântul de sfat şi îndemn, — rostit de preşedintele Colegiului, I. P. S. mitropolit *Nicolae* al Ardealului, — a răspunsnoul episcop, care este al *şaselea* vlădică în reînfiinţata episcopie caransebeşană, şi a făgăduit ca, păşind pe urmele marilor săi înaintaşi, să păstreze şi să sporească tradiţia moştenită şi să lupte cu toată inima ca ortodoxia să rămână pentru totdeauna steaua călăuzitoare a neamului românesc, ear biserica străbună să fie scut şi adăpost al darurilor dumnezeeşti şi al comorilor sufleteşti cu care bunul Dumnezeu a înzestrat naţia română. —

P. S. Sa episcopul *Veniamin* este al patrulea trimis al Sibiului în scaunul vlădicesc dela Caransebeş. Cât a stat în Sibiu, timp de 20 de ani, în calitate de consilier şi secretar arhiepiscopesc, s'a dovedit una din puterile cele mai de preţ în deslegarea problemelor de administraţie şi de reprezentare a bisericii noastre. Bogata experienţă, dobândită până acum, îi va slujì drept îndreptar în conducerea eparhiei, în fruntea căreia a fost chemat de vrednicii bănăţeni, clerici şi mireni.

La Rusalii

Ori cât de dureroase au fost împrejurările vremii pentru neamul românesc, *Oastea Domnului* n'a încetat, ci, dimpotrivă, s'a năzuit tot mai mult să răspândească şi să întărească mişcarea de înoire a sufletelor, luptând şi izbândind pentru Hristos.

Praznicul Rusaliilor a întrunit pe ostaşii Domnului nostru Iisus Hristos în al 9-lea congres. Adunarea, celor veniţi din apropiere şi din mari depărtări, a deschis-o şi condus-o întemeetorul şi ocrotitorul acestei mişcări creştineşti şi naţionale, I. P. S. mitropolit *Nicolae* al Ardealului, de faţă fiind PP. SS. LL. episcopii *Vasile* al Timişorii, *Vasile* al Maramurăşului, *Veniamin* noul episcop al Caransebeşului şi *Partenie* al armatei.

Inalţii chiriarhi, precum şi alţi valoroşi reprezentanţi ai vieţii publice, au adresat, şi de astă dată, luminoase îndrumări şi poveţe congresiştilor.

Tot la sărbătoarea coborârii Duhului sfânt a urmat hirotonirea întru arhiereu a episcopului *Veniamin* al Caransebeşului, ear înscăunarea nou alesului s'a făcut, în mijlocul unor manifestări dintre cele mai însufleţite, în ziua de Duminecă 24 August 1941.

Războiul sfânt

s'a pornit în apărarea credinţei creştine şi a moralei. Duminecă în 22 Iunie 1941, când România a intrat în război împotriva Uniunii sovietelor, n'a fost sat sau oraş, în întreg cuprinsul pământului românesc, care să nu tresalte de fiorii bucuriei şi ai bunelor speranţe la această veste, urând armatelor noastre aliate şi viteze izbândă deplină întru reîntregirea hotarelor ce ne aparţin după drept şi dreptate.

In sfintele locaşuri, începând dela catedrale până la cea din urmă bisericuţă, s'au înălţat cucernice rugăciuni pentru biruinţa ostaşilor noştri.

Cetăţenii, în manifestaţii publice, au adus puternice urale: M. Sale Regelui *Mihai I*, marelui Fuehrer *Adolf Hitler* şi Conducătorului general *Ion Antonescu*, precum şi armatelor aliate română, germană, italiană.

In războiul sângeros, Uniunea sovietică a îndurat uriaşe pierderi, astfel că astăzi Rusia bolşevică încetează să mai fiinţeze ca mare putere în Europa, — şi în acelaş timp otrava iudeo-comunistă nu mai poate găsì loc prielnic înlăuntrul popoarelor cu viaţă naţională creştină.

Cu atât mai liniştite se întorc acasă atât dulcea *Bucovină*, cât şi *Basarabia*, care nu poate să se înapoieze singură, ci împreună cu sora ei de peste Nistru.

Imprumutul Reîntregirii

Subscrierile la Imprumutul Reîntregirii s'au început, şi se continuă, cu toată ardoarea reclamată de greutăţile vremilor aspre ce le trăim.

Exemplul măreţ, — dat de Suveran şi de Augusta Sa Mamă Regina Elena, şi urmat de Patriarhia Română şi de întreg clerul bisericii noastre

262.
Biblioteca Judeteana ASTRA
262P

ortodoxe, — (observăm că Arhiepiscopia ortodoxă de Alba Iulia şi Sibiu a semnat circa $4^1/_2$ milioane de lei), — a stârnit cel mai viu ecou în inimile poporului dreptcredincios, care nu întârzie să împlinească exemplul şi îndemnul ce i s'au dat. S'a dovedit astfel că România de astăzi, încununând sacrificiile vitejilor ostaşi, este strâns alipită de Marele ei Conducător, Ion Antonescu.

Nou vicar în Sibiu

In şedinţa plenară, a Consiliului Arhiepiscopesc din 22 August 1941, s'a făcut cunoscută numirea I. P. C. Sale Arhimandrit *Teodor Scorobeţ* în postul de vicar al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu.

Numirea este dintre cele mai nimerite şi a produs bună impresie în mijlocul tuturor celorce cunosc lucrarea spirituală, luminată şi totdeauna desinteresată a distinsului slujbaş al Arhiepiscopiei noastre, în acelaş timp colaborator preţios al organului de publicitate şagunian, ale cărui coloane au fost, şi sânt încă, ilustrate cu dese contribuţii, datorite unui iscusit şi priceput condei.

Vlădicii din Ardeal şi Banat în misiune

In frunte cu I. P. S. mitropolit *Nicolae* dela Sibiu, vlădicii noştri, anume: PP. SS LL episcopul *Andrei* al Aradului, *Vasile* al Timişoarei, *Nicolae* al Orăzii şi *Veniamin* al Caransebeşului, împreună cu alţi 53 de preoţi şi diaconi, au plecat în Sept. la fraţii noştri basarabeni să cerceteze şi, alături de cei izbăviţi prin vitejia ostaşilor noştri, să aducă fierbinţi rugăciuni Atotputernicului Dumnezeu, păzitor şi întăritor al poporului basarabean în vremea cumplitei prigoane a bolşevicilor, cari prefăcuseră bisericile în magazii şi în localuri de petreceri păcătoase, ear pe slujitorii lor preoţi şi pe toţi oamenii de carte, împreună cu fruntaşii satelor. i-au deportat, întemniţat sau asasinat. Tineretul, intrat pe mâna iudeo-comuniştilor, şi instruit să dispreţuească biserica şi tot ce-i aparţine, avea să ducă mai departe opera de jale şi pustiu a celor fără Dumnezeu. Ceriul însă nu i-a mai răbdat. Şi, prin războiul pentru crucea lui Hristos, au fost goniţi din pământul ce ni-l cutropiseră înainte cu un an, ear la retragerea lor au dat foc satelor şi oraşelor, au răpit şi au omorât, ca pe vremea năvălirilor barbare.

Cei rămaşi aveau mare trebuinţă de ajutorul cuvântului cald, şi al faptei creştineşti.

In peste şase sute de sate din Basarabia a sunat glasul mângâetor al misionarilor noştri, pretutindeni s'au împărţit cărţi folositoare sufletului, icoane, cruciuliţe ş. a., ear poporul, tare în credinţă şi mult evlavios, a întâmpinat preoţimea, în tot locul, cu cea mai mare dragoste.

La una din mănăstiri, la Căpriana, întrunindu-se toţi arhiereii, au făcut parastas pentru odihna sufletului unui mare mitropolit al Basarabiei, *Gavril Bănulescu*, de origine ardelean, care păstorise în biserica basarabeană înainte cu 120 de ani.

Misionarii, trecând râul Nistru, au cercetat şi pe fraţii noştri de acolo, şi au constatat, că şi după 24 de ani ai stăpânirii bolşevice, „moldovenii" şi-au păstrat credinţa în Dumnezeu, ascunsă în sufletele lor româneşti. Biserica unui sat, *Sucleia*, refăcută în grabă, (bolşevicii o schimbaseră în grajd), a fost sfinţită, în 21 Septemvrie, de patru vlădici şi zece preoţi, spre marea bucurie a credincioşilor din pământul bezbojnicilor alungaţi.

In scrisorile pastorale arhiereşti s'a arătat mersul şi înrâurirea binefăcătoare a *expediţiei misionare* în Basarabia şi Transnistria, — o expediţie despre care se va mai vorbi amănunţit şi documentat.

Vizitaţii canonice în eparhia Clujului

Nu putem lăsa nemenţionată reluarea vizitaţiilor canonice ale P. S. episcop *Nicolae Colan*, paznicul şi însufleţitorul comorilor de viaţă ce ni le-a agonisit biserica ortodoxă. P. S. Sa, — pe lângă toate greutăţile mari ale vieţii bisericeşti din Ardealul cedat, — a coborât la timpuri potrivite în mijlocul credincioşilor din parohiile eparhiei Sale, întâmpinat cu sentimente de profundă alipire, ce nu mai are nevoie de tălmăcirile condeiului de ziarist.

Pe teritorul cedat Eparhia are 7 protopopiate, 193 parohii şi 56 filii, cu un număr aproape de 154 mii de suflete. Aici a rămas episcopul şi Consiliul eparhial, luând sub jurisdicţia sa parohiile din teritorul cedat cari aparţin Episcopiei de Maramureş, apoi ale Episcopiei Orăzii şi cele din regiunea secuizată aparţinătoare Arhiepiscopiei noastre. Noua stăpânire n'a recunoscut, până acum, actuala organizare a episcopiei noastre clujene.

Pe teritorul României au rămas din această episcopie: 8 protopopiate, 202 parohii cu aproape 180 mii suflete; ear pentru conducerea administrativă a acestei părţi s'a organizat un *vicariat* la Alba Iulia, compus dintr'un consiliu de 3 clerici şi 6 mireni.

In 14 Februar 1941, I. P. S. Sa mitropolitul *Nicolae* a vizitat vicariatul, provizoriu instituit şi s'a interesat de aproape de buna funcţionare a acestui organism, dând conducătorilor din vicariat toate îndrumările necesare. Inaltul chiriarh a rămas mulţumit de felul cum se munceşte acolo şi de sentimentele pline de devotament ce le păstrează toţi faţă de P. S. Sa episcopul Clujului *Nicolae Colan*, sub a cărui jurisdicţie canonică se găseşte vicariatul ortodox român din Alba-Iulia.

In legătură cu mişcarea culturală a românilor din Ardealul cedat, am anunţat cu bucurie apariţia publicaţiilor din «*Cărţile vieţii*» şi a *Cărţilor de religie*, potrivite pentru sufletească îmbogăţire a creştinilor noştri, mari şi mici, de pretutindeni. Toată această activitate culturală şi bisericească este iniţiată şi sprijinită cu părintească iubire de neobositul şi valorosul vlădică, ortodox român, dela Cluj.

Publicaţii teologice de valoare

Imprimeria şaguniană dela Sibiu, în plină activitate şi în anul acesta, a sporit numărul publicaţiilor sale, — aproape exclusiv teologice, — cu un număr respectabil de cărţi nouă, care se deosebesc atât prin extensiunea lor (de peste 400 de pagini), cât şi prin scrisul lor, bogat şi îngrijit ca formă şi conţinut.

Increstăm că în „Seria Teologică", — colecţia e întemeiată şi condusă, cum se ştie, de I. P. S. Mitropolit *Nicolae* al Ardealului, — a apărut al 20-lea număr sub titlul de „Antropologia Paulină" de Diacon Dr. Grigorie T. Marcu, prof. la Academia teologică „Andreiană", carte apreţiată cu multă laudă din partea criticei şi călduros recomandată tuturora ca reconfortantă.

Colecţia „Seria Didactică" a atins Nr. 11, prin volumul „Ajutoarele româneşti la Mănăstirile din Sf. Munte Athos", de Dr. Teodor Bodogae, prof. la aceeaş Academie, — studiu care s'a împărtăşit asemenea de-o favorabilă critică.

Toate publicaţiile, apărute în colecţiile amintite, sânt deplin vrednice de-a fi primite de intelectualii noştri, cu dragoste şi înţelegere pentru cărţile bune, menite să fie izvor de respândirea luminii povăţuitoare spre înalte ţinte.

După un an de guvernare

Credincios făgăduelii făcute, Conducătorul statului, prin guvernarea sa din primul an, a căutat să pună biserica noastră în drepturile ei de prestigiu şi să o îndrepte tot mai mult spre o direcţie naţională, «care să-i dea un rol nou în formarea spirituală a familiei şi vieţii româneşti».

Mareşalul Antonescu, sprijinind acţiunea bisericii, a remarcat cu satisfacţie rostul misionarilor ardeleni, precum şi exemplul trimişilor de sf. Patriarhie, în Basarabia desrobită, pentru a deschide drumuri nouă şi promiţătoare în mersul activităţii tot mai intensive a bisericii noastre. Mai aparţine, înfăptuirilor guvernării de un an a Mareşalului, un şir întreg de opere, în toate ramurile de activitate, prin care domnia Regelui Mihai I primeşte pecetea de reîntregitoare de ţară, — prin desrobirea Basarabiei şi Bucovinei, — şi de apărătoarea drepturilor şi intereselor românilor din ţară şi în afară de ţară.

Provinciile, revenite la vechea ţară, scăpate de colaborarea politică, economică şi culturală cu jidovii şi cu iudeo-democraţii, şi răzimate pe ţărănime şi pe tinerii intelectuali, vor învia la o nouă şi mai bună viaţă.

Al doilea an...

Universitatea Regele Ferdinand I fostă la Cluj şi-a deschis, în Noemvrie, al doilea an de activitate ca refugiată în Sibiu.

Dl Dr. Iuliu Haţeganu, noul rector, în cuvântul său de inaugurare, a accentuat misiunea universităţii moderne, arătând că educaţia generaţiilor de studenţi trebue să năzuiască a încadra tinerimea în iubirea de neam, de pământ şi de biserică.

Aceeaş îndrumare, în calea dreaptă, o cere şi biserica urând universităţii noastre un an academic bogat în resultate binefăcătoare neamului.

Aceste urări au fost tălmăcite, de redactorul foii noastre, în cuvântul rostit în catedrala din Sibiu, cu prilejul deschiderii anului universitar 1941-42.

Răsboi...

România, primind comunicarea, cu senz ultimativ, a guvernului englez, de a se retrage din Rusia, a declarat, prin glasul Conducătorului statului român, că ultimatul dela Londra e lipsit de temei: ţara noastră luptă împotriva comunismului şi slujeşte crezul naţional şi civilizaţia însaşi, de care Marea Britania nu poate fi străină.

Răsboiul s'a întins mai departe şi a cuprins toate continentele. Japonia stă astăzi în faţa Statelor Unite nord-americane şi a Angliei, un respectabil şi puternic adversar; Japonia se simte totuş pregătită de ajuns să poarte şi să dobândească răsboiul. Primele resultate, ale acţiunii militare japoneze în extremul Orient şi în Oceanul Pacific, sânt viu şi dureros comentate în lumea dela Washington şi Londra.

Sfintele Sărbători ale Crăciunului la Sibiu

Sfintele sărbători ale Naşterii Domnului au fost prăznuite în cetatea de scaun a Mitropoliei noastre în tradiţionala atmosferă de reculegere şi rugăciune.

In ziua întâia de Crăciun, s'a săvârşit în Catedrala mitropolitană o măreaţă liturghie arhierească, de către I. P. Sfinţitul Mitropolit *Nicolae* şi P. Sf. Episcop *Vasile* al Maramureşului, înconjuraţi de un impunător sobor de preoţi şi diaconi. Cu acel prilej, preotul Ioan Fodoreanu a fost hirotesit întru protopresbiter, pe seama protopopiatului Abrud, iar absolventul de Teologie Visalon Ispas a fost hirotonit întru diacon.

La sfârşitul sfintei liturghii, a predicat cuceritor I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*, desvoltând ideile din splendida Pastorală de Crăciun.

A doua zi, liturghia arhierească a fost săvârşită de P. Sfinţitul Episcop *Vasile* al Maramureşului.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae la serbarea pomului de Crăciun în spitale

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, dela începutul vremilor tulburi pe cari le străbatem, nu a întrelăsat nici un prilej pentru a îndemna şi stimula preoţimea la o cât mai rodnică activitate pastorală în legătură cu îndatoririle speciale ridicate la suprafaţă în mijlocul poporului cu urmările inevitabile ale răsboiului ca: ajutorarea şi colectarea de daruri pentru soldaţi, grija de cei răniţi, de văduve, orfani ş. c.

I. P. S. Sa poate spune preoţimii şi tuturor celor chemaţi şi cu dragoste în slujba deaproapelui, cuvintele Mântuitorului: *Pildă am dat vouă...* căci nu întrelasă nici o ocazie ca să nu cerceteze pe cei răniţi, să nu-i mângâe, ajutându-i cu daruri pentru hrana sufletească şi pentru cea trupească.

In Sibiu, ca şi în alte oraşe şi spitale, adeseori a cercetat seriile de ostaşi răniţi, având pentru fiecare cuvinte pline de părintească dragoste.

Duminecă, 21 Decemvrie c. la ora 4 d. m. I. P. S. Sa, însoţit de păr. consilier Ieronim Grovu, a participat la serbarea pomului de Crăciun dela Spitalul militar.

Miercuri, în ajunul Crăciunului, a participat însoţit de cons. mitr. E. Cioran la serbarea pomului de Crăciun la Spitalul public şi la cel din Institutul Maicelor Ursuline, unde sunt adăpostiţi soldaţii răniţi. Conducerea acestor spitale s'a îngrijit să procure ostaşilor o seară de Crăciun, care să le reamintească căminul familiar, datinele străbune, obiceiurile noastre creştineşti şi româneşti aceleaşi pretutindenea pe larga întindere a pământului strămoşesc în legătură cu praznicul luminat al Naşterii Domnului nostru Iisus Hristos.

Ostaşii din aceste spitale au avut de astădată şi deosebita bucurie să aibă în mijlocul lor pe I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, ca un simbol că Iisus a fost şi este totdeauna prezent, mai ales lângă cei ce sunt în suferinţă, iar prin cuvintele adresate tuturor şi fiecăruia în parte Inaltul Ierarh a revărsat în sufletele ostaşilor o rază de lumină, de bucurie şi dragoste părintească.

In toate trei spitalele serbarea pomului de Crăciun s'a desfăşurat cu un bogat şi variat program, cu slujbă pentru cei bolnavi şi suferinzi, cu colinde, cântări, coruri, piese acomodate redate de ostaşi, într'o atmosferă cu adevărat creştinească şi românească.

La Spitalul militar, de sub priceputa conducere a dlui maior Dr. Aurel Mavru, şi în faţa a numeroşi oaspeţi militari şi civili, după desfăşurarea programului, executat de ostaşii convalescenţi, I. P. S. Sa a împărţit personal cruciuliţe, cărţi de rugăciuni şi broşuri religioase. Cu răniţii cari nu s'au putut ridica din paturile de suferinţă, I. P. S. Sa a stat de vorbă, mângâindu-le frunţile şi adresându-le cuvinte rupte din inima Sa de părinte îndurerat.

La spitalul public au fost de faţă: dl docent Dr. O. Filipescu, Dr. C. Manta cu întreg corpul medical, dl general Pleniceanu, insp. san. Dr. G. Preda, doamnele dela Crucea roşie, o echipă din corul catedralei şi a maicelor, cu cuvântarea plină de înalte gânduri creştineşti şi româneşti a dlui Dr. Filipescu directorul spitalului, adresând respectuoase mulţămiri I. P. S. Sale pentru participarea şi darurile oferite.

A urmat cuvântul I. P. S. Sale şi cercetarea fiecărui ostaş în parte, împărţindu-le cruciuliţe şi cărţi de rugăciuni.

La Spitalul dela Maicele Ursuline, condus de dl Dr. Emil Ţeposu, au însoţit pe I. P. S. Sa aceleaşi persoane, cu aceeaşi serbare, coruri, cuvântări, împărţire de cruciuliţe, cărţi de rugăciuni şi alte daruri.

I. P. S. Sa a rămas deplin mulţumit de grija deosebită desfăşurată de conducătorii spitalelor, adresându-le cuvinte de mulţămire, iar ostaşilor îndemnuri la credinţă în Cel ce se naşte în Vifleem, lău-

dându-le jertfa adusă pentru credinţă, cruce, neam şi ţară şi pregătindu-i sufleteşte pentru jertfele de viitor.

Serbările s'au desfăşurat într'o atmosferă de lumină, de bucurie şi de dragoste creştinească şi românească.

Arhipăstorul nostru între sălişteni

Credincioşii noştri din fruntaşa comună Sălişte au avut bucuria de a primì în mijlocul lor, a doua zi de Crăciun, pe I. P. Sf. Mitropolit ***Nicolae*** *al Ardealului.*

Inaltul Ierarh a plecat dela reşedinţa Sa, în revărsatul zorilor, însoţit de dl Ministru Subsecretar de stat al Cultelor şi Artelor Prof. ***Ioan Sandu****, Prot.-Stavrofor Em. Cioran, consilier mitropolitan, Prot. Prof. Gh. Maior, Prof. Candid Popa, Arhidiacon I. Circov, Diacon Dr. Grigorie T. Marcu şi Diacon Visalon Ispas.*

La intrarea bisericii celei mari din Sălişte, I. P. S. Sa a fost întâmpinat de Pâr. Prot. Dr. D. Borcea şi de preoţii N. Isac-Sălişte şi Octavian Flucuş-Săcel, cari au prezentat sfânta Evanghelie şi sfânta Cruce.

S'a săvârşit apoi o măreaţă liturghie arhierească de către Arhipăstorul nostru, înconjurat de preoţii şi diaconii din suită şi din loc, cu care prilej diaconul V. Ispas a fost hirotonit întru preot.

Corul tinerimii adulte „Sf. Gheorghe" din Sălişte a dat răspunsurile, iar la Priceasnă şi la sfârşitul sf. Liturghii a cântat mai multe colinde şi cântece de stea.

Punctul culminant al acestei zile memorabile pentru Săliştei, l-a alcătuit de sigur ampla şi luminoasa cuvântare rostită de I. P. Sf. Mitropolit ***Nicolae*** *la sfârşitul sf. liturghii. Mulţimea care umplea până la refuz încăpătoarea biserică, a sorbit cu nesaţ învăţăturile pe cari i le-a împărtăşit într'un graiu fermecător, vreme de aproape o oră, Inaltul Ierarh. Cuvântarea Inalt Prea Sfinţiei Sale, presărată la tot pasul cu pilde nimerit alese şi iscusit interpretate, a fost o apologie exemplară a supremei griji care trebue să ne însufleţească în toate zilele vieţii noastre: mântuirea sufletului — şi un prilej de reconfortare a nădejdilor ce le nutreşte întreaga suflare românească şi mai vârtos obştea ardelenească.*

Săliştenii au făcut cu acest prilej însufleţite manifestaţii de simpatie la adresa ***Arhipăstorului nostru****, a dlui Mareşal* ***Ion Antonescu*** *şi a dlui Ministru* ***I. Sandu****.*

I. P. S. Sa a împărţit apoi anaforă credincioşilor, iar celor câteva sute de copii aflători în biserică le-a dăruit câte o Carte de rugăciuni.

Cu acelaş ceremonial, I. P. S. Sa a fost condus la maşină, iar după o scurtă zăbavă în casa protopopească, s'a îndreptat spre reşedinţa Sa. (+)

Abonaţi ziarul înfiinţat de Andrei Şaguna

Invităm cărturarii noştri, preoţi şi mireni, să aboneze ziarul **Telegraful Român,** *intrat în al 90-lea an de existenţă, şi să stăruească pentru răspândirea acestui organ de publicitate în cercul doritorilor de a cunoaşte mai de aproape mersul lucrării aşezămintelor bisericeşti şi culturale din mitropolie şi munca ce se desfăşoară aici pentru biserică, neam şi ţară.*

Abonamentele, arătate în fruntea foii, se trimit la:

Administraţia
„Telegraful Român"
Sibiu

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Din pastoralele arhiereşti la Naşterea Domnului în anul 1941

I

Intruparea Fiului lui Dumnezeu — acest minunat început de împlinire a lucrurilor celor din veci rânduite pentru mântuirea noastră — a ispitit pe mulţi să se oprească îndelung asupra ei, să o cerceteze cu luare aminte, să caute să-i pătrundă înţelesul cel mai adânc şi să descopere pricinile pentru care Dumnezeu a hotărât înfăptuirea ei „la plinirea vremii". Toţi cei cari au pornit pe drumul acestei cercetări sfinte, încrezându-se prea mult în puterile lor omeneşti de înţelegere, toţi cei cari s'au lăsat călăuziţi numai de lumina slabă, ca de opaiţ, a minţii lor, au greşit. Au greşit toţi, până la unul, fiindcă mintea omenească, singură, poate privì şi poate înţelege numai lucrurile omeneşti şi pământeşti, nu şi pe cele dumnezeeşti. Ori, întruparea este un lucru mai presus de fire, este o mare taină dumnezeiască.

De tainele dumnezeieşti nimeni nu se poate apropia şi nu le poate privì decât cu ochii credinţei, cu ochii ageriţi şi întăriţi de puterea cerească a harului Duhului Sfânt, aşa cum au făcut bărbaţii sfinţi şi smeriţi ai Bisericii, singurii, cari au găsit adevărul adevărat şi deplin.

In anul acesta sărbătorim Naşterea Domnului — praznicul iubirii lui Dumnezeu faţă de noi — între împrejurări deosebit de grele. Flacările războiului, care a început înainte cu doi ani, au cuprins acum pământul întreg, încleştând popoarele lumii într'o luptă uriaşă, pe viaţă şi pe moarte. Ţara noastră — care în vara şi'n toamna anului 1940 a trecut prin atâtea umiliri şi suferinţe — a intrat şi ea, în zorii zilei de 22 Iunie 1941, în acest război. A întrat nu cu gând ascuns de cuceriri nedrepte, ci pentru a elibera şi strânge din nou laolaltă bucăţile care, ni-au fost smulse din moşia străbună, pentru a slobozì din amara şi păgână robie pe iubiţii noştri fraţi de acelaş sânge şi de aceeaş lege, pentru a înălţa din nou crucea Domnului pe turlele bisericilor pângărite de necredincioşi, pentru a da libertate de închinare poporului drept credincios, în sfârşit, pentru a croì un viitor mai bun şi a asigura o viaţă mai liniştită pe seama paşnicului, mult încercatului şi îndureratului nostru popor.

Să nu scape privirilor noastre milostive cu deosebire casele îndurerate ale acelora, cari şi-au pierdut pe câmpurile de luptă tată sau fiu, soţ sau frate, cari le-au fost până acum de ajutor, iar acum nu mai sunt. Prisosul dragostei voastre să se facă după trebuinţă: hrană şi ajutor, mângâiere şi întărire, pentru toţi aceştia.

Mulţimea greutăţilor de tot felul, pe care trebue să le străbatem astăzi şi a căror povară trebue să o purtăm cu toţii, să nu vă descurajeze, căci sunt trecătoare. Toţi să aveţi ochii aţintiţi, ca şi magii, spre steaua neamului românesc, care străluceşte din nou pe ceriu şi spre biruinţa din urmă, care va trebuì să vină şi să ne aducă dreptatea şi isbăvirea deplină.

(Pastorala P. S. episcop **Nicolae** *al Orăzii-Beiuş).*

*

II

In mijlocul furtunei ce s'a deslănţuit în lume, ţara noastră trece şi ea de câţiva ani prin suferinţe, pe care Dumnezeu ni le trimite spre a ne încerca credinţa. Cele ce se petrec acum în lume trebue judecate cu ochii credinţei. S'au ciocnit în zilele noastre două tabere de oameni: una a celor ce au uitat pe Dumnezeu şi s'au dedat cu totul la stăpânirea bunurilor pământeşti, şi cealaltă a celor nedreptăţiţi şi desmoşteniţi. Nimic nu se petrece fără ştirea lui Dumnezeu, deci nici războaele din zilele noastre. Dacă orizontul s'a întunecat, şi omul nu mai poate cunoaşte ce se va petrece mâine, noi ştim că deasupra lumei veghează Dumnezeu, fiindcă „Domnul peste toţi priveşte", (Iov 34, v. 23), şi că El conduce neamul omenesc pe căi necuprinse de mintea noastră. Nu ne putem îndoì însă nici pe o clipă că El le va aşeza pe toate după dreptatea Lui, şi că „se vor sfărâma cei fărădelege şi păcătoşii împreună, şi cei ce au părăsit pe Domnul se vor sfârşì" (Is. 1, v. 28).

La cârma ţării noastre vedem azi atâtea pilde creştineşti, vrednice de urmat. Cinstea şi dreptatea le vedem astăzi nu numai luate pe buze, ci şi înfăptuite prin legi şi măsuri înţelepte. Frica de Dumnezeu călăuzeşte hotărârile mai marilor, iar milostenia, întruchipată în „Ajutorul de earnă", ne dovedeşte că sus bate o inimă creştinească, dornică de a ajuta pe cei mici şi suferinzi.

(Pastorala P. S. episcop **Andrei** *al Aradului).*

*

III

...Glasul colindelor vestitoare ale acestei bucurii a Naşterii răsună astăzi nestingherit departe peste graniţele Ţării, peste Nistru şi Bug, până unde se aude dulcea limba românească, la fraţii noştri desrobiţi, cărora cu adevărat le-a „răsărit soarele dreptăţii" după o noapte întunecoasă a iadului bolşevic. Glasul lor aduce bucuria praznicului în sufletele însetate după o viaţă creştinească, — stingherită cu atâta răutate de cei fără Dumnezeu.

Astăzi s'a născut Domnul măririi, al păcii, al îndurării, al înţelepciunii, al dragostei de aproapelui, al iertării, şi al dreptăţii. S'a născut o nouă lume a credinţei şi a împlinirii adevăratelor porunci ale Mântuitorului Hristos. Şi astăzi se naşte Hristos unde găseşte un suflet curăţit de păcate, o inimă plină de iubire, de bunătate şi de pace creştină.

Primiţi în suflete îndemnurile cântării bisericeşti din această zi de praznic: „Hristos se naşte, măriţi-L, Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L, Hristos pe pământ, înălţaţi-Vă! (Din catavasiile Crăciunului).

Ingenunchiaţi la altarele sfintelor biserici, în fiecare Duminică şi sărbătoare, în rugăciuni fierbinţi către Dumnezeu şi rugaţi-Vă cu smerenie şi pocăinţă pentru iertarea păcatelor voastre, ca să se şălăşluiască pacea şi bunavoire mult dorită, după care însetoşează atâtea milioane de oameni. In rugăciunile voastre să cuprindeţi cu dragoste şi pe fraţii de peste hotare, care sunt una cu noi în cuget şi simţiri şi aşteaptă dela noi isbăvirea. Rugaţi-vă cu tot sufletul lui Dumnezeu pentru o pace dreaptă, care să ne aducă la sânul Patriei pe toţi fraţii noştri. Numai cu pacea lui Hristos se va şălăşlui în lume pacea mult dorită. Nu vă îndoiţi nici o clipă în purtarea Lui de grijă, în bunătatea şi dreptatea Lui, pentru că El stă la cârma lumii şi va conduce corabia Ţării noastre prin valurile năpraznice ale acestui război la limanul dorit de sufletele noastre.

(Pastorala P. S. episcop **Veniamin** *al Caransebeşului).*

*

IV

...Am văzut cu ochii puternica înălţare spre cele cereşti, mântuitoare, ce a însemnat-o — pentru fraţii noştri din Basarabia, şi cu deosebire pentru cei de dincolo de apa Nistrului, — biruinţa armatelor noastre asupra prigonitorilor credinţii străbune. De aceea am crezut nimerit să Vă pun înainte pilda lor de înălţare pe aripile credinţii străbune, la înţelegerea şi preţuirea după cuviinţă a binefacerii ce a însemnat-o pentru noi, oamenii, întruparea Fiului lui Dumnezeu în Domnul nostru Isus Hristos şi toată petrecerea şi lucrarea mântuitoare, săvârşită de El pentru mântuirea noastră. Pentru ca azi, când sfânta noastră Biserică ne invită din nou, prin cântarea ei de praznic, să ne înălţăm şi noi cu duhul la înţelegerea tainei ce ni-o înfăţişează naşterea cea după trup a Mântuitorului, să aveţi un motiv mai mult de a urma acestei chemări — ca de mamă grijulie — a sfintei noastre Biserici. Şi urmând glorioasei noastre armate, pe calea luptei ei pentru biruinţa crucii lui Hristos, şi pildei fraţilor noştri abia desrobiţi, să ne străduim şi noi, cu toţii, să asigurăm Crucii lui Hristos o mai desăvârşită biruinţă în viaţa neastră de aci încolo.

Nu este creştin şi nici chiar om, după rânduiala lui Dumnezeu, acela care se gândeşte mereu numai la sine, şi la alţii de loc. Noi creştinii formăm, aşa cum suntem grupaţi în Biserică, un singur corp. Mădulările corpului se îngrijesc şi ocrotesc unele pe altele. Aşa suntem şi noi datori să grijim unii de alţii, ca nişte mădulare ale aceluiaşi corp. Calea cea mai nimerită, pentru ca această purtare de grijă a noastră faţă de semenii noştri să se întruchipeze în fapte, este milostenia, facerea de bine, ajutorarea şi ocrotirea ce trebue să o îmbiem tuturor celor ce au nevoie de ea.

(Pastorala P. S. episcop **Vasile** *al Timişorii).*

Dela Societatea Femeilor ortodoxe, Filiala Sibiu

Vineri, 19 Decemvrie 1941, ora 6 d. a. s'a ţinut în sala de şedinţe a „Astrei" adunarea generală a Soc. Femeilor ortodoxe, Filiala Sibiu, în vederea alegerii unui nou comitet.

In absenţa dnei preşedinte Agnes Dr. Măcelar, a prezidat Pâr. Dr. D. Stăniloae care făcând o expunere sumară a activităţii de până acum a Filialei, a prezentat în numele dnei Agnes Măcelor demisia comitetului. După ce dna prof. Cornelia Aleman, secretara filialei, a cetit raportul general, iar dna cassieră Maria Baciu a prezentat darea de seamă asupra cassei; s'a procedat la alegerea noului comitet, care s'a constituit astfel:

Preşedintă: dna Sofia St. Meteş; vicepreşedinte: Dr. D. Stăniloae; Secretară: dna Minodora Balca; Cassieră: dna Maria Baciu. Ca membre în comitet, pe lângă doamnele cari au activat până acum cu o deosebită râvnă, au fost alese şi câteva din doamnele refugiate dela Cluj, ca de pildă: dna Ana prof. Lupaş, dna Popovici, dna Sofronie etc.

Dna Sofia St. Meteş, aleasă cu unanim entusiasm ca preşedintă, preluând conducerea Filialei, a schiţat un luminos program de lucrare viitoare.

Activitatea Domniei Sale este aşteptată cu mari nădejdi, cunoscute fiind rezultatele strălucite obţinute de Filiala Cluj sub conducerea Domniei Sale, precum şi remarcabilele însuşiri de energie, de cultură şi de nobilă râvnă cari o cracterizează.

Nr. 558/1941 (99) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Tomnatecul de jos,** din protopopiatul Zarand, judeţul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima puplicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Casă parohială.

Cererile de concurs, însoţite de documentele necesare şi încuviinţarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenţii se vor prezenta, cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Brad, la 10 Decemvrie 1941.

Ioan Indreiu
protopop

Gânduri de Anul nou

Ne găsim iarăşi în pragul unui an nou. Şi, fără să vrem, o tresărire ne pătrunde până în cele mai tainice adâncuri ale noastre. De ce oare? Pentrucă trecerea pragului unui an nou ne năpădeşte cu o mulţime de întrebări: Ce ne aşteaptă pe fiecare ins în anul care ne stă în faţă: Bucurie sau durere? Belşug sau sărăcie? Ce roade vor aduce ostenelele noastre din anul acesta? Sălăşlui-se-va pacea'n lume sau încăerarea dintre oameni va deveni şi mai sălbatecă? Cu un cuvânt, ce soartă ne aşteaptă? Toate aceste chinuitoare întrebări sunt, cu toată dorinţa noastră aprinsă de a le cunoaşte răspunsul — acoperite de vălul des al necunoscutului.

Inţelepciunea dumnezeiască vrea, ca viitorul să ne rămână necunoscut. Căci e mult mai bine să nu cunoaştem viitorul; dacă, de pildă, cineva ar cunoaşte toate greutăţile şi nenorocirile ce se vor abate asupra sa în acest an, atunci s'ar desgusta de viaţă şi eforturile sale ar fi stânjenite şi paralizate de aripa neagră a desnădejdii şi a pesimismului. Cunoaşterea anticipată a fericirii ce ne e rezervată în acest an, ar diminua eforturile noastre prin încrederea prea mare în noi înşine şi ar răpi mult din farmecul gustării fericirii. Deci, cunoaşterea viitorului n'ar adăuga nimic la fericirea noastră. Pe de altă parte, ceeace este absolut necesar pentru mântuirea şi fericirea noastră, ne-a descoperit Dumnezeu şi cunoaştem.

De aceea, nu e atitudine autentic creştină a te lăsa copleşit de tumultul întrebărilor şi înspăimântat de necunoscutul viitorului. Fără îndoială, mai ales creştinul trebue să-şi facă acum un bilanţ al activităţii sale din anul ce se sfârşeşte, precum şi un plan de activitate pentru noul an. Atâta-i de ajuns!

In loc să-şi chinuiască mintea cu iscodirea zadarnică a viitorului, creştinul să-şi pună şi să-şi răspundă la o singură întrebare: Cum să folosesc mai bine noul an care începe, ceeace-i tot una cu problema: Cum trebue să întrebuinţez timpul? Căci în schimbul necunoaşterii viitorului ne este dat prezentul întreg, de care depinde şi viitorul. De noi depinde felul în care trăim prezentul; în fiecare clipă ne putem îndrepta încotro voim: spre cele plăcute sau spre cele neplăcute lui Dumnezeu.

Dar, pentru a folosi bine timpul, trebue să ne dăm mai întâi seama de valoarea lui. La justa apreciere a timpului nu putem ajunge decât călăuziţi de lumina concepţiei creştine. Intr'adevăr, nici o concepţie despre lume şi viaţă nu investeşte timpul cu atâta valoare ca creştinismul. In mâna atotputernică şi înţeleaptă a lui Dumnezeu, timpul nu-i numai o condiţie şi formă a existenţei create, ci-i şi element de maturizare şi desăvârşire a ei. Fiind relativă, existenţa creată e capabilă numai de o desvoltare succesivă în timp. Timpul e elementul de măsură al dinamismului universal, al desvoltării fiinţelor din lume. Aplicând acest adevăr la noi, ajungem în mod firesc la concluzia, că timpul este elementul în care omul trebue să se desvolte şi să progreseze până la desăvârşire. Măsura desăvârşirii noastre este însăşi deplinătatea divină, după cuvintele sf. Scripturi: «Fiţi desăsârşiţi, precum şi Tatăl vostru din ceruri desăvârşit este» (Mat. V 48). Deci, timpul este elementul în care trebue să progresăm în virtute şi'n sfinţenia până la reaiizarea asemănării cu Dumnezeu. Mai mult: Timpul este însuşi martorul activităţii noastre pământeşti; de aceea la judecata noastră de după moarte el va avea o influenţă hotărîtoare asupra sentinţei, care va pecetlui soarta noastră veşnică. Iată, deci, că fiecare clipă a vieţii noastre ne pecetlueşte soarta pentru veşnicie; orice facem rămâne pentru veşnicie.

Fiind întrebat ce ar fi, după părerea lui, mai preţios decât toate pentru om, un înţelept din vechime a spus: «Vremea, pentrucă cu ajutorul vremii se pot dobândi toate»! Avea mare dreptate înţeleptul, pentrucă timpul este cel mai preţios element pentru noi, deoarece cu ajutorul lui se pot câştiga toate bunurile, chiar şi cerul şi fericirea veşnică. Prin urmare, cu fiecare clipă Dumnezeu ne dăruieşte ceeace-i mai de preţ pentru noi.

Ceeace-i de o aşa mare valoare, trebue şi bine chivernisit. Timpul nu-l pune Dumnezeu la dispoziţia noastră pentru a-l parcurge fizic şi inert (prin viaţa animalică din noi); el nu ni se dă pur şi simplu pentru a ne naşte, creşte, îmbătrâni şi muri. Insăşi singularitatea omului şi poziţia sa deosebită în ierarhia creaturală cer ca noi să trăim timpul în mod intens spiritual. Trebue să imprimăm curgerii timpului pecetea şi valoarea personalităţii noastre, să-l umplem cu fapte demne de chemarea noastră aici pe pământ.

Scopul înalt, cu care Dumnezeu ne oferă fiecare clipă, ni-l descifrează şi indică numai credinţa. Numai sub razele călăuzitoare şi deschizătoare de orizonturi infinite ale credinţei creştine se lămrreşte sensul timpului, numai prin ea timpul capătă sens şi valoare. Credinţa este organul prin care sesizăm eternul în timp şi tocmai deaceea dă timpului o semnificaţie hotărîtoare şi înaltă. Credinţa ne şopteşte, că există o realitate mai presus de noi înşine, care ne porunceşte să rupem cu comoditatea care ne ispiteşte de jos şi s'apucăm linia spinoasă dar ascendentă a încordărilor şi strădaniilor spre Transcendenţă. Ne porunceşte să nu ducem o viaţă căzută pe linia orizontală a unei trăiri inferioare şi comode, ci una străfulgerată de chemările Cerului. Tot credinţa ne învaţă să petrecem viaţa aceasta pământească ca nişte călători şi pribegi, care caută cetatea cea de sus (Evrei 11, 10). Prin urmare, timpul ni-se dă pentru cucerirea veşniciei.

Veşnicia se cucereşte prin desăvârşire şi sfinţenie. De aceea fiecare clipă a vieţii noastre trebue s'o folosim pentru desăvârşiăea, înduhovnicirea şi sfinţirea noastră. Aceasta ne-o cere şi sf. noastră Biserică, care la Anul nou pune în faţa ochilor noştri chipul de sfânt al lui Vasile cel Mare, drept pildă şi îndemn de desăvârşire şi sftnţenie, spre care trebue să ne străduim cu toţii.

Din toate acestea, se desprinde în mod evident concluzia şi deviza. Fiecare clipă a vieţii noastre s'o umplem cu conţinutul curat al faptelor noastre bune; să nu privim în «dolce far niente». la scurgerea clipelor, ci să le folosim cât se poate mai bine pe fiecare, pentrucă fiecare are o însemnătate eternă. Fiecare moment al vieţii noastre să fie o încordare intensă pentru cucerirea Cerului. Să nu trăim cu privirile întoarse spre trecut cum fac păgânii, nici numai cu ele aţintite asupra prezentului ca ludeii, ci să străbatem prin viaţă cu ochii ţintă spre viitor şi, prin viitor, spre eternitate. Să creştem din viitor spre veşnicie!

La capătul unui an, să ne dăm seama că viaţa noastră s'a scurtat încă cu un an şi ne-am apropiat şi mai mult de sfârşit, după care urmează judecata. Conştienţi de seriozitatea acestei judecăţi, să ne hotărîm a folosi bine orice clipă a vieţii noastre! Căci altfel, orice clipă trăită ne va fi, dincolo, o cumplită povară...

Preot **Dr. Corneliu Sârbu**

Organizaţi Reuniuni de femei

INFORMAŢIUNI

Urare cetitorilor noştri: *Anul nou 1942 să aducă tuturora sănătate, dor de muncă creştină şi românească, cu pace în ţară şi lume!*

Preoţi pentru Transnistria. Basarabia desrobită a ţinut ca, de sfintele sărbători ale Naşterii Domnului, Anul nou şi Botezul Domnului, preoţi basarabeni să plece în Transnistria pentru a sluji la întâiele mari sărbători ale fraţilor de dincolo Nistru. S'a dispus anume, ca din toate parohiile basarabene unde slujesc 2 preoţi, unul din ei să plece în această misiune temporară. Plecarea caravanei misionare a fost pusă sub conducerea I. P. C. Sale Arhim. *Iuliu Scriban*, şeful misiunii ortodoxe, din Transnistria, unde bolşevicii bezbojnici au făcut totul pentru păgânizarea poporului.

Contribuţie din Germania pentru România. Fuehrerul Marelui Reich şi comandantul suprem al armatei de uscat germane, Adolf Hitler, a pus la dispoziţia Mareşalului Antonescu, conducătorul statului român, 24 de locuinţe de campanie, demontabile, în valoare de 22 milioane de lei, drept contribuţie personală pentru „Ajutorul de earnă" al României.

Progres! Ştiri primite de ziare constată, că mişcarea bolşevică a făcut, în timpul din urmă, progres repede în Anglia, unde s'au organizat zeci de adunări publice pentru Uniunea sovietică, ear partidul comunist engiez a sporit dela 300.000 de membri, în câteva luni, la 900.000 de membri. Bolşevicii, de pretutindeni, se bucură de acest progres; mai puţin se vor fi bucurând nobilii lorzi ai Britaniei.

Un congres al organizaţiilor naţionale de presă, din ţările aparţinând Axei, s'a ţinut recent la Viena, unde delegaţii presei româneşti, — dnii Al. Gregorian (dir. ziarului „Sfarmă Peatră). H. Ponescu (redactor la Universul) şi O. Cisek, — s'au bucurat de toate onorurile şi atenţia congresiştilor. Sferele conducătoare europene urmăresc ţinta de a da presei, profesiunii şi intreprinderilor presei o nouă organizare, corespunzătoare necesităţilor de astăzi. Iniţiativa organizării a fost luată de Asociaţia de stat a presei germane, în colaborare cu Sindicatul naţional al ziariştilor italieni. **„Uniunea"** ieşită din acest congres, conform statutelor sale are să vegheze la menţinerea prestigiului spiritual, moral şi politic al breslei gazetăreşti. Jidovii sânt excluşi din organizaţie.

Numărul grădinilor *zoologice* în Germania este destul de însemnat: astăzi germanii au 131 de grădini zoologice. Ţara noastră, România, n'are decât *una* singură, deocamdată şi aceasta foarte modestă: în Dumbrava Sibiului.

ŞTIRI LOCALE

Sibiul în ajutorul celor săraci. La colecta **„Ajutorului de earnă"** locuitorii Sibiului au dăruit peste 450 de mii de lei, precum şi alimente şi îmbrăcăminte în preţ de cca 250 de mii de lei.

Concert şi teatru. Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu, va da în ziua de Bobotează, Marţi, în 6 Ianuar 1942, ora 20, la Teatrul municipal, în folosul soldaţilor răniţi de pe front, *un concert şi teatru*, cu program bine alcătuit din: coruri mixte şi soluri, urmate de 3 scurte piese teatrale, conduse de dnii I. Stanciu şi D. Axente. Bilete se vând la Libraria Arhidiecezană şi la cassa teatrului.

Rescumpărare. Dl Ioan Marcu îşi rescumpără felicitările de ziua numelui cu 200 Lei în folosul „Legatului Iosif şi Paraschiva Marcu" dela Societatea română de înmormântare din Sibiu.

CARŢI ŞI REVISTE

Calendarul eparhiei ortodoxe române a Timişorii pe 1942, cuprinde: datele strict calendaristice, şematismul parohiilor, un bogat îndreptar tipiconal pe anul 1942 şi afară de acestea un bogat şi interesant conţinut pentru minte şi inimă. Preţul este de 35 lei.

Nr. 951/1941 (98) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Ceru-Băcăinţi,** din protopopiatul Geoagiului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială de 2 jug. cad. teren arabil situat în câmpia Murăşului.
3. Câte un duplu decalitru porumb de fiecare familie.
4. Arenda cimitirului.
5. Două părţi lemne din pădurea comunei.
6. Locuinţă în natură.
7. Stola obişnuită în protopopiat.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare şi cu încuviinţarea Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit, se vor prezenta oficiului protopopesc ortodox român al Geoagiului în termenul arătat.

Doritorii de-a ocupa acest post se vor prezenta, cu încuviinţarea protopopului, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Geoagiu, la 10 Decemvrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înţelegere cu consiliul parohial din Ceru-Băcăinţi

Teodor Glodeanu
protopop

Nr. 621/1941 (97) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a **Blăjeni-Plaiu,** din protopopiatul Zarand, judeţul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în comună.

Cererile de concurs, însoţite de documentele necesare şi de încuviinţarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului, în termin.

Concurenţii se vor prezenta, cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Brad, la 10 Decemvrie 1941.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 977/1941 (95) 2—3

Concurs repeţit

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Renghet,** din protopopiatul Geoagiului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială, cu grădină şi pomi fructiferi.
3. Sesiune parohială de 7 jugăre.
4. Două părţi lemne de foc din parchetul comunal.
5. Câte o măsură (14 kgr.) porumb sfărmat dela cca 150 familii.
6. Folosirea cimiterului de 2 jugăre.
7. Stola obişnuită în protopopiat.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare şi cu încuviinţarea Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Geoagiului în termenul indicat.

Doritorii de-a ocupa acest post se vor prezenta, cu încuviinţarea protopopului, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Geoagiu, la 1 Decemvrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înţelegere cu consiliul parohial din Renghet

Teodor Glodeanu
protopop

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stănilоae

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane